Zondag 15 december 2024, 3e zondag van de advent, Gaudete, verheugt u.

Evangelie (Lc., 3, 10-18)

10 Eens vroegen de mensen aan Johannes de Doper: `Wat moeten wij doen om goed te leven?' Hij
gaf hun ten antwoord: `Wie twee stel kleren heeft, moet delen met iemand die niets heeft, en wie te
eten heeft, moet hetzelfde doen.' 12 Ook tollenaars kwamen zich laten dopen en zeiden: `Meester,
wat moeten wij doen?' 13 Tegen hen zei hij: `Vorder niet meer dan u is voorgeschreven.' Ook
soldaten stelden hem de vraag: `En wij, wat moeten wij doen?' Tegen hen zei hij: `Pers niemand geld
af, ook niet onder valse voorwendsels, maar wees tevreden met uw soldij.' 15 Het volk leefde in
gespannen verwachting, en allen vroegen zich af of Johannes niet de Messias was, maar Johannes gaf
hun allen ten antwoord: `Ik doop u met water. Maar er komt iemand die krachtiger is dan ik; ik ben
te min om de riem van zijn sandalen los te maken. Hij zal u dopen in heilige Geest en vuur. De wan
heeft Hij in zijn hand om zijn dorsvloer op te ruimen; het graan verzamelt Hij in zijn schuur, maar het
kaf zal Hij verbranden in onblusbaar vuur.' Zo en op vele andere manieren verkondigde hij met klem
aan het volk de Goede Boodschap.

Overweging

Johannes, zoon van Elizabeth en Zacharias. Ook een wonderkind, net als Jezus. Een zoon uit de hemel, een zoon naar Gods hart. Een mens die het verhaal van God gestalte geeft in de woestijn.

Jij, mijn jongen, zei Zacharias al bij mijn geboorte, jij zult profeet genoemd worden, profeet van de Eeuwige. Jij, mijn kind, jij zal voor hem uitgaan als een voorbode. Jij mijn zoon, jij zult de mensen leren hoe ze gered kunnen worden. Dat zei Zacharias bij zijn geboorte (*vrij naar tekst van Liesbeth Deckers*).

Deze Johannes ontmoeten we vandaag in de woestijn, waar hij predikte en doopte. En blijkbaar komen er nogal wat mensen op af. zij vragen hem: wat moeten wij doen om goed te leven? En de strenge Johannes, die in mijn beleving altijd heel radicaal is, die met donderpreken het volk de oren waste en hen opriep anders te gaan leven, die Johannes is hier ook heel mild. Heel realistisch ook.in plaats van hoogdravende idealen voor te houden, blijft hij dicht bij huis en het alledaagse leven. voor de tollenaars: vorder niet meer dan is voorgeschreven. Voor de soldaten: pers niemand af en wees tevreden met uw soldij. Als je genoeg kleren en eten hebt: deel dan met wie niets of heel weinig heeft. Je moet de gewone dingen goed doen en op de plaats waar je leeft en werkt moet je eerlijk zijn. Johannes ziet zeker het grote verband van onrecht en ongelijkheid, dat blijkt uit veel andere passages. Maar hij wil mensen ook niet moedeloos maken en denken: dat kan ik toch niet. En daarom dan maar niets meer doen.

Ik kan het onrecht in de wereld niet tegenhouden, maar ik kan wel mijn eigen gedrag in de gaten houden: hoe praat ik over mensen die er – om welke reden ook – gekleurd op staan? Hoe denk ik over mensen met andere uiterlijke kenmerken dan ik? Durf ik te bekennen als ik

ongelijk heb of de fout inging? Durf ik eenvoudiger en sober te leven en los te komen van alle commercie?

Ik wil jullie een verhaaltje vertellen, dat mij in dit verband erg aanspreekt. Het gaat over Tijl

Tijl was een oude man, die terug keek op zijn leven. hij zat onder een boom en vertelde: Toen ik jong was, vertelde hij, wilde ik iedereen wakker schudden en de wereld veranderen. Ik werd ouder en op een dag realiseerde ik me dat ik nog niemand veranderd had. Ik stelde mijn doelen bij en stopte al mijn energie in het veranderen van de mensen in mijn directe omgeving. En nu ben ik oud en ik wou dat ik de kracht had om op zijn minst mezelf te veranderen….

Op deze 3e advent klinkt een blijdere, hoopvolle boodschap van Johannes: jij kunt het; wij kunnen het allemaal. Wij hebben allemaal onze eigen talenten waarmee wij de wereld een beetje eerlijker en mooier kunnen maken. Vele stemmen, vele manieren van goed leven kunnen leiden tot één groot veelstemmig licht. Dat rechtvaardigt de uitroep: verheugt u, weest blij – de boodschap zo midden in de advent. Een uitnodiging om ons niet klein te laten krijgen door het noodlot of pijn, door alle ellende in de wereld die we om ons heen zien. Er is Licht in aantocht, Licht met een hoofdletter.

Dat is geen dooddoener. Johannes was realist genoeg, hij stond zelf midden in het harde bestaan en ook hij zag onderdrukking en onrecht. Maar zijn boodschap (en die van alle profeten) is: god is er ook nog. Het is een **levenskunst** om Licht te blijven zien in donkere en bange dagen. Veelstemmig licht van mensen die die levenskunst onder de knie hebben, die moed geven, die het licht van God laten zien, voelen, horen, die naast de ander gaan staan, er-zijn-voor elkaar. Dat is God, dat verkondigde Johannes, daartoe komt Jezus in ons midden. Dat is een reden tot grote vreugde. Amen.